

TEATR POLSKI

W BYDGOSZCZY
Al. Mickiewicza 2

DYREKTOR NACZELNY I ARTYSTYCZNY **ANDRZEJ MARIA MARCZEWSKI**
ZASTĘPCA DYREKTORA **ROMUALD PRZEPERSKI**

Aleksander Fredro

Śluby panięńskie

czyli

Magnetyzm serca

Trudno w ogólnikowym streszczeniu oddać wszystkie zalety komedii Aleksandra Fredry "Śluby panięńskie" granej obecnie na scenie Teatru Polskiego w Bydgoszczy.

Składają się na to lekkość, pomysłowość autora, piękno języka, mistrzostwo formy poetyckiej i teatralnej, uroki stylu pozornie odległego, a jednak tak nam bliskiego. Epoka, w której żył i pisał Fredro to pierwsza połowa XIX wieku. "Śluby", w swej ostatniej redakcji, napisane zostały w r. 1833, a więc w okresie znacznego nasilenia romantyzmu. Jest to rok, w którym młodzieńcy Słowacki kończy "Kordiana" mając już w swym dorobku "Mindowe" i "Marię Stuart"; Mickiewicz - znany i uznany poeta wydał "Ballady i romanse", "Konrada Wallenroda" i III część "Dziadów". Na tle naszej wielkiej poezji romantycznej twórczość samotnika Fredry wydawała się jego współczesnym sielską, banalną i konwencjonalną. "Pisaninę" exoficera napoleońskiego traktowali oni jako wybryk arystokraty nie umiejącego przejąć się zaprzętąjąca wszystkich walką narodu polskiego.

Potomni są zawsze bardziej liberalni i sprawiedliwi od współczesnych i dziś Fredro uznany za jednego z najlepszych naszych komediopisarzy święci triumfy na scenach całej Polski.

W spektaklu udział biorą: Magdalena Kusińska - Pani Dobrójska, Sabina Studzińska - Aniela, Magdalena Ostouch - Klara, Józef Fryźlewicz - Radost, Marian Czerski - Gustaw, Piotr Siciński - Albin, Hieronim Konieczka - Jan.

REŻYSERIA

Józef Fryźlewicz

SCENOGRAFIA

Józef Napiórkowski

MUZYKA

Magdalena Cynk